

[Connie Hedegaard]

Hvis vi i fællesskab turde gå videre ad vejen til mere frihed ved at give færre detailbestemmelser og lægge mere ansvar ud til den enkelte, kunne vi bevare det bedste fra det eksisterende demokratiske velfærdssamfund og forandre det, der trænger til at blive forandret.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Vi har først et par korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det var et underligt forslag til dagsorden, vi fik her. Regeringen behøver åbenbart en opfordring for at gå i gang med de nævnte opgaver. Det er lidt underligt, synes jeg.

Nu har vi haft en borgerlig regering i 8 år, og jeg vil da godt medgive fru Connie Hedegaard, at der er skabt nogle resultater her i foråret, og at SF har medvirket til at skabe nogle af dem. Vi har opnået en aftale om 4.500 nye uddannelses- og arbejdspladser til de helt unge, 1.450 nye pladser på de videregående uddannelser osv. Det er altsammen udmærket, det er ting, som det har været vigtigt at arbejde for.

Men det løser jo kun en brøkdel af de problemer, vi står med. Vi har 265.000 arbejdsløse plus 100.000, som ufrivilligt står uden for arbejdsmarkedet. Vi står med en kæmpegæld til udlandet og en tyngende rentebyrde, samtidig med at den hjemlige økonomi stagnerer. Vi står med et stigende underskud på statsbudgettet, og vi står med en kæmpe social skævhed. Det er resultaterne af 8 borgerlige regeringsår, og på den baggrund er det lidt mistrøstigt, at man fremsætter en dagsorden, der opfordrer til, at man begynder at beskæftige sig med de problemer.

Fru Connie Hedegaard roste meget arbejderpartierne eftertanke i anledning af udviklingen i Europa. Det kan da være udmærket, synes jeg, det er jo en eftertanke på en meget positiv baggrund, fordi det er diktaturer, der er faldet, så det er et godt grundlag.

Jeg kunne godt ønske mig, at der også var noget mere eftertanke i den borgerlige side af salen, men på den sørgelige baggrund, at man begyndte at få lidt selverkendelse efter 8 års manglende resultater, begyndte at tænke over,

hvad det er, man har gjort i alle disse 8 år, og hvorfor det ikke har virket.

Dagbladet B.T. har en leder i dag, der slutter med det gamle ordsprog: »Man må enten tørre eller gå af loen«. Det er et godt ordsprog, synes jeg.

Det, der er så mistrøstigt i dag, er, at vi har en regering, som tilsyneladende vil sidde to år endnu uden at gøre noget som helst. Jeg synes, det er uacceptabelt i et demokrati, at der skal gå to år endnu, fordi vi har en regering, der ikke magter at løse de problemer, vi står over for.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg har et spørgsmål til fru Connie Hedegaard. Jeg hørte kun lige, at dagsordenen blev læst op, jeg kunne nogenlunde få fat i, hvad den indeholdt, og jeg synes, det lyder godt.

Jeg synes, vi skal have arbejdsløsheden ned. Jeg vil gerne have overskud på statsbudgettet og betalingsbalancen, og jeg vil gerne have, at man tilpasser skatter og afgifter til EF's indre marked.

Jeg vil gerne spørge fru Connie Hedegaard, hvad der sker, hvis regeringen ikke gør det. (*Munterhed*).

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg hæftede mig ved, at både fru Connie Hedegaard og statsministeren beskæftigede sig meget med OECD-rapporten.

Statsministeren omtalte behovet for at styrke opsparingen, men ikke behovet for at begrænse gældsætningen, selv om det vel også hører med. Det hænger vist tæt sammen med OECD-rapportens anbefalinger om at kigge på rentefradraget. Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om det er regeringens politik at følge den anbefaling og ændre ved rentefradragene.

Jeg vil godt føje til, at efter vor mening skal der ske noget. Det kan ske på to måder. Selve retten til at fradrage renter skal begrænses, og skatteværdien af de tilbageværende rentefradrag skal ligeledes begrænses. Naturligvis skal en sådan ændring ledsages af en garanti til de gældstyngede husejere om, at fradrag for lån, der allerede er optaget, ikke bliver begrænset.

Hvis statsministeren kunne skabe klarhed over, om regeringen vil røre ved rentefradraget,